

סלייזות לוזדייש אלול וילעישרט למי תשובה

גוזז עדות המזרז והספרדים

כולל בתוכו: תרגום לקטעים הארמיים, ראש פרקים וחלוקת לחזון ולקהלה.

מלוקט ע"י מיכאל סעדה

לע"נ מרדכי בן רבקה

נלב"ע ז' תמוז תשע"א

מוועלה לרשות לזכויות הרבים, ניתן לשנות ולהוסיף כפי
הנדרש ובתנאי ששומרין על ההקדשה לע"נ

אין אחריות לתוכן הכתב

אשרי יושבי ביתך

מלכותך מלכות כל עמים. וסמלותך בכל דור
ודור : סומך הוא לכל הנפלים. וחזק לך כל הכהנים : עני כל אלה ישברו. ואתה נתן להם את
אכלם בעתו : פותח את ידה. ומשביע לך חי רצון : אדריך הוא בכל דרכיו. וחסיד בכל מעשי : קרוב הוא לכל קראין. לכל אשר יקראהו
באמת : רצון יראי יעשה. ואת שועתם ישמע ויושע : שומר הוא את כל אהביו. ואת כל הרשעים
ישמיד : תהלהת הוא ידבר פי. ויברך כלبشر שם קדשו
לעולם ועד : ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם חלזיה :

אשרי יושבי ביתך. עוד יהלוך סלה : אשרי העם שכבה לו. אשרי העם שהאלויו : תהלה לו. אורטמך אלהי הפלד. ואברכה
שםך לעולם ועד : בכל יום אברכך. ואלהלה שםך לעולם ועד : גודול היא ומחלל פאר. ולנדלו אין חקר : דור לדור ישבח מעשיך. גבורתיך יגידו : הדר בבוד הדר. וברבי נפלאותיך אשיה : ויעוזנו נוראותיך יאמרו. וגוריתק אספנה : זכר רב טוב יביעו. ואדרתך ירננו : חנון ורוחם ה. אריך אפים ורдел חסד : טוב הוא לכל. ורחמיו על כל מעשי : יודוך הוא לכל מעשיך. וחסידיך יברכוכה : בבוד מלכותך יאמרו. גבורתך ידברו : להודיע לבני האדם גבורתיו. וכבוד הדר
מלךתו :

ואומר הש"ע חצי קדיש :
יתגדל ויתקדש שם רבא. (אמ) בעלמא די ברא כרעותיה. ומלך מלכותיה. ויצמח פרקניה. ויקרב
משיחיה. (אמ) בחיכוν וביויכוν ובחייבי דכל בית ישראל ובגנאל ובזמנ קרייב ואמרו אמן. (אמ) יהא
שםה רבא מביך לעלם לעלמי עלייא יתברך. וישתבה. יתפאה. ויתרומט. ויתנסה. ויתהדר. ויתעללה.
ויתהקל שםה דקדשא בריך הוא. (אמ) לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמידן
בעלמא ואמרו אמן. (אמ) :

תרגום: يتגדל ويتمذج شמה ربنا. يتגדל ويتمذج شמו הגדול
בעלמא די ברא כרעותה, בעולם שברא כרצונו
ומלך מלכותה וצמיח פרקניה ויקרב משיחה. ומלך מלכותו וצמיח ישועתו ויקרב משיחו
בחיכוν וביויכוν ובחייבי דכל בית ישראל, בחיכוν וביויכוν ובחייבים של כל בית ישראל
בעגלא ובזמנ קרייב ואמרו אמן. ב מהרה ובזמן קרוב, ואמרו אמן
יהא שםה ربא מביך לעלם לעלמי עלייא, יהיה שמו הגדול מבורך לעולם ולעולם עולמים
ייתברך וישתבה יתפאה, יתברך וישתבה יתפאה
ויתרומט ויתנסה ויתהדר ויתרומט ויתנסה ויתהדר
ויתעללה ויתהקל, שםה דקדשא בריך הוא. ויתעללה ויתהקל שמו של הקדוש ברוך הוא
לעלא מן כל ברכתא ושירותא תשבחתא למטה מכל הברכות והשירותות התשבחות
ונחמתא דאמידן בעלמא ואמרו אמן. והנחות שאנו אמרים בעולם ואמרו אמן .

בְּנֵא אָדָם, מַה לֹּא נָרַדָּם

עַמְדָּב בְּגַבָּר, וְהַתְּגַבָּר, לְהַתְּעוֹדוֹת עַל חַטָּאִים .
יְהָא לֹא דָרְשָׁנ, בְּכֶבֶד רַאשָּׁנ, לְכֶבֶר עַל פְּשָׁעִים .
כִּי לְעוֹלָם, לֹא גַּעַלָּם, מִפְּנֵנו נְפָלָאִים .
וְכָל מְאָמָר, אֲשֶׁר יֹאמֶר, לְפָנֵינוּ הֵם נְקָרָאִים .
הַמְּרָחָם, הוּא יְרָחָם, עַלְיָנוּ בְּרָחָם אָב עַל בָּנָים :
לֹא אָדָני הַאֲדָקָה. וְלֹא בְּשַׁת הַפָּנִים :

בְּנֵא אָדָם, מַה לֹּא נָרַדָּם, קָוָם קָרָא בְּתְחִנָּנִים .
שְׁפָךְ שִׁיחָה, דָרְשָׁנָה, מַאֲדוֹן הַאֲדוֹנִים .
רַחַץ וְטַהָר, וְאֶל תָּאָחָר, בְּטָרֵם יָמִים פּוּגִים .
וּמְהֻרָה, רֹזֶחֶל עֲזֹרָה, לְפָנֵינוּ שָׁוּבָן מְעֻגָּנִים .
וּמְפָשָׁע, וְגַם רְשָׁע, בְּרָחָם וּפְחַד מְאָסָנוּם .
אָנָא שְׁעה, שְׁמָךְ יְוּדָעִי, יְשָׁרָאֵל נְאָמָנִים .

לֹא אָדָני הַאֲדָקָה. וְלֹא בְּשַׁת הַפָּנִים :

לֹא אָדָני הַאֲדָקָה

הַחְזָן אָוֹרֶר אֶת חַצִּי הַפָּסָוק הַרְאָשׁוֹן וְהַקָּהָל עֲוֹנִים וּמְשָׁלִימִים אֲוֹתוֹ

לֹא אָדָני הַאֲדָקָה. וְלֹא בְּשַׁת הַפָּנִים :
מַה נְתָאָונֵן וּמַה נְאָמֵר. מַה צָּבָר וּמַה נְצָטֵץ :
נְחַפְשָׂה דְרַכֵּינוּ וּנְחַקְרָה. וּנְשִׁוָּגָה אֶלְגָּר :
כִּי יִמְינֵךְ פְּשָׁוֹתָה. לְקַבֵּל שְׁבִים :
שְׁבִים אֶלְיךָ בְּכָל לְבָב. שְׁוֹעַטְמָשׁ אַקְבֵּל בְּרַחְמֵיכָה :
בְּרַחְמֵיכָה תְּרַבֵּים בָּאָנוּ לְפָנֶיךָ. גְּזִילִים וּכְרָשִׁים דְּפָקָנוּ זְלָמִים :
דְּלָתִיךָ דְּפָקָנוּ רְחוֹם וְחָנוֹן. אֶל גְּשִׁיגָנוּ רִיקָם מְלָפְנֵיכָה :
מְלָפְנֵיכָה מְלָבָנוּ רִיקָם אֶל תְּשִׁיבָנוּ. כִּי אַתָּה שְׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :
שְׁוֹמֵעַ תְּהִנָּה. עָזֵיר גָּל בְּשָׁר יְכָאוּ :
שְׁוֹמֵעַ תְּהִנָּה. אֶלְגָּר גָּל פְּרוֹחֹות יְכָאוּ :
יְכָאוּ אֶלְךָ הַרוּחוֹת. וְגָל הַיְשָׁמָה :
הַגְּשָׁמָה לֹא וְהַגְּנוּפָה פְּעָלָה. חֹסֶה עַל עַמְלָה :
הַגְּשָׁמָה לֹא וְהַגְּנוּפָה פְּעָלָה. הַעֲשָׂה לְמַעַן שְׁמָךְ :

אַתָּאנוּ עַל שְׁמָךְ. הַעֲשָׂה לְמַעַן שְׁמָךְ :
בְּעַבוּר שְׁמָךְ. כִּי אֶל מְלָגָה מְנוּן וּנְרוּחָם שְׁמָךְ :
שְׁמָךְ נְקָרָא עַלְיָנוּ. הַיְאַלְפִּינוּ :
שְׁמָךְ נְקָרָא בְּקָרְבָּנוּ. אֶל פִּיעִינָו הַיְאַלְפִּינוּ :
אַלְהָנָנוּ בּוֹשָׁנוּ בְּמַעַשֵּׁינוּ. וּנְגַלְתָּנוּ בְּעֻנוּתֵינוּ :
אַיִן לֹנוּ פָה לְהַשִּׁיבָה. וְלֹא מַחַץ לְהָרִיס רַאשָּׁה :
כִּי רַבּוּ מִשּׁוּבָתֵינוּ. לֹא חַטָּאנוּ :
חַטָּאנוּ עִם אֲבֹותֵינוּ. נְעֹוֵינוּ הַרְשָׁעָנוּ :
מַה נְאָמֵר לְפָנֵיךָ הַיְאַלְהָנָנוּ. מַה צָּבָר וּמַה נְצָטֵץ :
מַה נְאָמֵר לְפָנֵיךָ יוֹשֵׁב מְרוּם. וּמַה יְסַפֵּר לְפָנֵיךָ שָׁוְגָן שְׁחָקִים :
הַלֹּא הַגְּשָׁתָרוֹת וְהַגְּנוֹלוֹת. אַתָּה יוֹצֵעַ :

אַתָּה יְדַע רְצִי עֲוָלָם. וּמְעַלּוֹמוֹת סְתִּירִי כָּל חַי :
אַתָּה חַופֵש בְּלִיחָדִי בְּטָן. רְוָאָה כְּלִיוֹת וְלָבָן :

אין דבר נעלם מפָך. ואינו יספור מִזְמַר עֵין:
אם עונינו ענו בנו. הי' עשה למען שֶׁפֶר:
אם עונות תשמר יְה. אֲדֹנִי מַעַז:
בי' עוף הפסלהה. למען גוּרָא:
בי' עמד מקור חיים. גאוּרָה גוּרָא אוּר:
בי' לא על אָדָקָותינוּ אֲנַחֲנוּ מִפְּלִים תְּחִנוּנוּ לְפָנֶיךָ. כי על רְחַמִּיךָ הָרָבִים:

בעשרה ימי תשובה יש אומרים פيوת זה לר' דוד בן בקדזה ז"ל :

למענק אלמי

למענק אלמי. רצח עם לְדָ שָׁחָר. לְחַלּוֹת פְּנִיקָה.
בְּמַעַמָּר הַשָּׁחָר. אֲדֹנִי הַקְשִׁיבָה וְעַשָּׂה אֶל הַאֲחָר:

למענק אלמי

דְּלָה מִפְּצָלֹת יִם. שְׁבַע רֹשׁ וְלֹעֵן.

בְּבֵית נָדָם וְשָׁבָים. וְשָׂוָר לְחַצְם וְעַגְמָם.
וְאֶל הַפָּנוֹן לְמָרִים. וְהַט אָזְן לְשָׁועַם. בְּתַפְלָת הַשָּׁחָר:
אֲדֹנִי שְׁמַעַה אֲדֹנִי סְלָה אֲדֹנִי הַקְשִׁיבָה וְעַשָּׂה אֶל
הַאֲחָר.

למענק אלמי

וְעַשָּׂה לְטוֹבָה אֹתָה. וְחוֹן נְפָשֹׁות עַצְוֹבֹת.

לְמַי יְשֻׁעָם אֹתָה. וְקַבֵּץ נְדָחִים. פּוֹרָם בְּכָל פָּאוֹת.
אֲשֶׁר מְרַב תְּלָאות. עָרָם מְאָד שָׁחָר:

אֲדֹנִי שְׁמַעַה אֲדֹנִי סְלָה אֲדֹנִי הַקְשִׁיבָה וְעַשָּׂה אֶל
הַאֲחָר.

שבט יהודיה בדחק ובצער

עומדים כל הקהיל ואומרים בקול:

שבט יהודיה בדחק ובצער. היישג אריה בישע:
מקוּם יְשׁוּתָךְ אֶבֶות וּבְנִים. הענאים והאבינאים:
עַמְדָה בְּפַרְץ בְּלִ נְהִיה לְשָׁחָק. לְמוֹה ה' תְּעַמֵּד בְּרָחֹוק:
יַנְתַּחַד עַד שְׁעָרֵי מֹות הַגִּיעָה. יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הַוּפִיעָה:
הַבָּהָה לְנוּ עֹזֶת מָאָר. תִּידְה' תְּקַצֵּר:

חֲדֵש יְמִינָנו בְּגָלוֹת יִשְׁעָן. עֹזֶת לְפָה תִּשְׁעַן:

זָכָר בְּנִיךְ בָּאָרֶץ לֹא לְהָם. וּזְדָר לֹא יִקְרַב אֶלְהָם:
קָז הַנְּחַתָּם נָלָה לְנַלְמֹדָה. יִשְׁמַח הַר צִיּוֹן תְּגִלָּה בְּנֹת יְהוּדָה:
שְׁוֹעַתָּנוּ תַּעֲלָה לְשָׁמֵי מְרוּמִים. אֶל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כְּפָא רְחַמִּים:

כל הקhal אומר יחד:

אל מלך יושב על כסא רוחמים ומתנרג בחסידות. מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשו. מרבה מהילה להחטאיהם. וסיליחה לפושעים. עיטה א Zukot עם כל בשר ורוח. לא ברעתם להם גומל. אל הורתנו לומר מדות שלוש עשרה. זכר לנו חיים ברית שלוש עשרה. כמו שהודעת לנו מקדם. וכן כתוב בתורתך: וירד ה' בענן ויתיצב עמו שם. ויקרא בשם, ה'. ושם נאמר:

ה חזון אומר:

ויעבר ה' על פניו ויקרא:

הקהל עונים ונוהגים לתקוע בשופר:

ה' ה' אל רחום וחנון, אריך אפים ורב חסד ואמת: נער חסד לאלפיים נשא עון ופשע וחטא, ונכח: וסלחת לעוננו ולהחטאינו ונחלתנו:

רְקִמְנָא אֲדָפֶר לֹן?

ה חזון אומר רחמנא... והקהל עונה: בדיל (בזכות) ויעבר.

רחמנא דין אפיק לנחרא דיןנו הוצאה לאור:
בדיל ויעבר:
רחמנא דין דתאי טבי גוז עליון דין של חיים
טובים גוזר علينا: בדיל ויעבר:
בעשרה ימי תשובה מוסיפים:
רחמנא בתבין בספרא דר חממי כתבינו בספר הרחמים:
בדיל ויעבר:
רחמנא בתבין בספרא דצדיקי וחסידי כתבינו בספר
הצדיקים והחסידים: בדיל ויעבר:
רחמנא בתבין בספרא דישרי ותמיים כתבינו בספר
הישרים והתמיים: בדיל ויעבר:
רחמנא בתבין בספרא דפרנסתא טבתא ומזוני טבי
כתבינו בספר פרנסה טוביה ומזונות טובים: בדיל ויעבר:
רחמנא כבש חמאת ודגוא מנן כבוש חמאת ורוגז
מןנו: בדיל ויעבר:
רחמנא לא תעביד גמירה לן אל תעש אלה לנו:
בדיל ויעבר:
רחמנא מהל ושבק לחובין ולעוזן מחול ועזוב
לחובות ולעונוינוינו: בדיל ויעבר:
רחמנא נחזר טובך אנחר עליון אור טובך האר
עלינו: בדיל ויעבר:
רחמנא סעד וסמיד חי לן סעוד וסומך הייתה לנו:
בדיל ויעבר:
רחמנא עביד עמנא אהא לטב עשה עמו אותן

רחמנא אדרבר לן קימה דאברהם רחימא הרחמן
זכרו לנו זכותו של אברהם: בדיל ויעבר: האחוב
רחמנא אדרבר לן קימה ד יצחק עקידא זכור לנו
בריתו של יצחק הנעקד: בדיל ויעבר:
רחמנא אדרבר לן קימה דיעקב שלימה זכור לנו
בריתו של יעקב השלם: בדיל ויעבר:
רחמנא אדרבר לן קימה דמשה נביאה זכור לנו
בריתו של משה הנביא: בדיל ויעבר:
רחמנא אדרבר לן קימה דאהרן בנהן זכור לנו
בריתו של אהרן הכהן: בדיל ויעבר:
רחמנא אדרבר לן זכותה דיוסף צדיקא זכור לנו
זכותו של יוסף הצדיק: בדיל ויעבר:
רחמנא אדרבר לן קימה דדוד מלך משיחא
זכרו לנו בריתו של דוד המלך המשיח: בדיל ויעבר:
רחמנא אדרבר לן קימה דפינחס קנאה זכור לנו
בריתו של פנחס הקנא: בדיל ויעבר:
רחמנא אדרבר לן אלותה דשלמה מלכא זכור לנו
תפילתו של שלמה המלך: בדיל ויעבר:
רחמנא אדרים ימינה ואצמה פרקנד הרם ימינה
והצמא ישועת: בדיל ויעבר:
רחמנא בכטופי אפני אתיינא למקרי קמד רחם
עלון בבשות פנים באנו לקרוא לפניו, רחם עליון:
בדיל ויעבר:
רחמנא גלי גברתך ופרק לן גלה גבורתך ופדה
אותנו: בדיל ויעבר:

רְחִמָּנָא רְחֹם עַל נְשָׁמָתֵין רְחֹם עַל נְשָׁמוֹתֵינוּ
ברדייל ויעבר :

רְחִמָּנָא שְׂתָא טְבַתָּא אִיתִי עַלְןׁ שָׁנָה טּוֹבָה הַבָּא
עלינו: ברדייל ויעבר :

רְחִמָּנָא תּוֹב מְרֻגֵּד שׁוֹב מְרוֹגָד: ברדייל ויעבר :

רְחִמָּנָא וְלֹא נְהַדֵּר רִיקָּם מִן קְמָה וְלֹא נְשֻׁוב רִיקָּים
מלפניך: ברדייל ויעבר:

לטובה: ברדייל ויעבר :

רְחִמָּנָא פֶּתַח שְׁמִיא לְצָלָתֵין פֶּתַח הַשּׁמִים
לְתִפְלוּתֵינוּ: ברדייל ויעבר :

רְחִמָּנָא צְלָתֵנוּ קַבֵּל בְּרַעֲזָא תִּפְלִיטֵינוּ קַבֵּל
בְּרַצּוֹן: ברדייל ויעבר :

רְחִמָּנָא קַבֵּל צְלָתֵינוּ וּבְעַתִּין בְּעַדּוֹ עֲקַתֵּין קַבֵּל
תִּפְלִיטֵינוּ וּבְקַשּׁוֹתֵינוּ בָּעֵת צְרוֹתֵינוּ: ברדייל ויעבר :

החzon אומר:
ויעבר ה' על פנוי ויקרא :

הקהל עוניים ונוהגים לתקוע בשופר:

ה' ה' אל רְחוֹם וְחָנוֹן, אָדָּךְ אָפִים וְרַב חָסֵד וְאַמְתָּה:
נְצָר חָסֵד לְאָלָפִים נְשָׁא עַזְןָ וּפְשָׁע וְחַטָּאת, וְנְקָה:
וּסְלָחַת לְעַוְנָנוּ וּלְחַטָּאתָנוּ וּנְחַלְתָּנוּ:

אָבָא בָּעֵב זְדוּנִי תִּמְחָחוּ

יש נוהגים לומר פיות זה בעשרה ימי תשובה:

וּסְלָחַת לְעַוְנִי בֵּי רַב הָוָא:
מָה לִידֵי וּמְלֹבֵי יִסְפַּר.
וְאַשְׁפֵּד עֲתָרָת חַבֵּי וְאֵין עֹוֶר.
וְאַשְׁאָל בְּعֵד חָלוֹם חַשְׁבֵי וְאֵין פּוֹתָר.
וְאָוֹרֵר לֹא אָכְלֵי בֵּי חַתּוֹם הָוָא.

וּסְלָחַת לְעַוְנִי בֵּי רַב הָוָא:
שׁוֹבָה שִׁיבַת שָׁארִית עַם הָוָעָם.
וְשָׁלָח מְבָשֵׂר בְּבָרִית לְהֹרוּעִים.
אֶת אָשָׁר יְהָה בְּאַחֲרִית הָוָעָם.
וְנוֹחָם וְאֶם לֹא עַם בִּינּוֹת הָוָא.

וּסְלָחַת לְעַוְנִי בֵּי רַב הָוָא:
הוֹסִיף יָד וְצִיר מִשְׁנָה תְּשִׁלְיחָה.
וְקָרְנוּ לְנָגֵשׁ וּנְעַנְהָה תְּצִמְחָה.
יִגְבַּר וְכֵל אֲשֶׁר יִעְשֶׂה יָצַלָּח.
וַיַּדְעַ בֵּי מָשִׁיחָ אֱלֹהִים הָוָא.

וּסְלָחַת לְעַוְנִי בֵּי רַב הָוָא:

אָנָא בָּעֵב זְדוּנִי תִּמְחָחוּ.
וּסְלָחַת לְעַוְנִי בֵּי רַב הָוָא:
אָיֵד יְפָחָה וְנִכְתָּב לְמֹלֵא אָבִי.
בֵּי אֵין בְּלָבוֹ מִחְשָׁב בְּמִחְשָׁבִי.
לְמִחְוֹת מְאָשָׁד בְּתַב לִיּוֹם רִיבִּי.
בֵּי הַמִּכְתָּב מִכְתָּב אֱלֹהִים הָזָא.

וּסְלָחַת לְעַוְנִי בֵּי רַב הָוָא:
נָא אֶסְתַּחַר וְתִדְרֶשׁ צָד עַלְמָיו.
אָוֹן בְּלִילּוּ יִחְרַשׁ וּבִימָיו.
וְאֶסְתַּחַר לְחַטָּאוֹז תְּדַרְשׁ וְלְאַשְׁמָיו.
מִכְּפָר דָּגֵל וְעַד רָאשׁ אַשְׁם הָזָא.

וּסְלָחַת לְעַוְנִי בֵּי רַב הָוָא:
יִהְרָסֵן וּבָנֵנוּ בֵּי רַעֲוִינִי.
יִסְמַךְ בֵּי חַטָּאוֹז יִעְנַן וּבְפָנִי.
אָבְנֵן סְעִפִּי יִבְנֵן בֵּי הָזָא.
נְשָׁא עַזְןָ וְחָנוֹן וּרְחוֹם הָזָא.

אנשי אמונה אבדו

החzon קורא בקול והקהל בלחש:

סעו הפה למנוחות עזבו אותנו לאנחות:
פסו גורדי גדר צמתו משייבי חמה:
קומים בפזר אין רואים לרשותך אפסו:
שוטטו באربع פנות תרופה לא מצינו:
שבנו אליך בביטחון פנינו לשחרך אל בעת
סליחתנו:

אנשי אמונה אבדו באים בכח מעשיהם:
גבורים לעמד בפזר דוחים את הנגורות:
היו לנו לחמה ולמחסה ביום זעם:
זועכים אף בלחש חמה עזרו בשועם:
טרם קראוך עניהם יודעים לעתר ולרצות:
כאב רחמתם למעם לא השיבות פניהם ריקם:
מרב עוניינו אבדנו נאספו מנו בחטאינו:

כל הקהל אומר יחד ונוהגים לתקוע בשופר:

אל מלך ישב על כסא רחמים ומתנגן בחסידות. מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחלוקת להטאים. וסיליחה לפושעים. עושה עדקות עם כלبشر ורוח. לא ברעתם להם גמול. אל הוורתנו לומר מרות שלוש עשרה. זכר לנו הימים ברית שלוש עשרה. כמו שהודעת לנו מקרים. וכן בתוב בתורהך:
וירד ה' בענן ויתיצב עמו שם. ויקרא בשם, ה'. ושם נאמר:

החzon אומר:
ויעבר ה' על פניו ויקרא:

הקהל עונים:

ה' ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:
נעד חסד לאלפיים נשא עון ופצע וחטא, ונקה:
וסלחת לעוננו ולהטאתנו ונחלתנו:

פמהנו מຽדות

החzon קורא בקול והקהל בלחש:

אנחנו:
ידע לעיני הכל. טובך וחסיך עטנו:
חתם פה שטן ואל ישטין עליינו. זעם בו וידום:
ויימד מלץ טוב לצדקנו. הוא יגיד ישרנו:
דריכך רחים וחנון. גלית לנאמנו בית:
בקשו או מלפניך. אמונתך הורעת לו:

פמהנו מຽדות. תשש כחנו מיארות:
שחנו עד למאר. שפלנו עד עפר:
רחום בך היא מדתנו. קשי ערד וממרם אנחנו:
צעקנו בפינו חטאנו. פתلتול ועקש לבנו:
עלינו וחמיד מעולם. סיליחה עמד היא:
נחם על הרעה. מיטה כלפי חסר:
לא תחולם בעותם בא. כי באה גרויה

כל הקהל אומר יחד ונוהגים לתקוע בשופר:

אל מלך ישב על כסא רחמים ומתנגן בחסידות. מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחלוקת להטאים. וסיליחה לפושעים. עושה עדקות עם כלبشر ורוח. לא ברעתם להם גמול. אל הוורתנו לומר מרות שלוש עשרה. זכר לנו הימים ברית שלוש עשרה. כמו שהודעת לנו מקרים. וכן בתוב בתורהך:
וירד ה' בענן ויתיצב עמו שם. ויקרא בשם, ה'. ושם נאמר:

ה חזון אומר:
ויעבר ה' על פניו ויקרא:

הקהל עוננים:

ה' ה' אל רחומות וחתונות, ארד אפים ורב חסד ואמת:
נוצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטא, ונתקה:
ושלחת לעוננו ולהחטאנו וננהלתן:

אל תעט עפננו כליה

ה חזון אומר בקול והקהל אומרים בלחש

זכור נאמת. עדות לא תשכח מפי זרעך:
חותם תעריך מתיר. סודך שים בלמודך.
טבור אגנו הסהר. נא אל יחסך המזג:
יה, רע את ישׂראל אשר ידעך. מגר אתה הגויים
אשר לא ידעך:
כפי תשיב לבארון. לכודים אסירי התקווה:

אללהינו ואלהי אבותינו.
אל תעט עפננו כליה. תאחו יוך במשפט:
בבא תוכחה גניך. שמן מספרך אל תהמ:
בשתחז לחקור מוסר. רחמייך יקדו רגניך:
דלות מעשים בשורך. קרב אדק מאליך:
הורנו, בזענו לך. צו ישועתנו במניע:
ותשיב שבות אהלי חם. פתחיו ראה כי שםמו:

רboneו של עולם. אמונה על עברות

ה חזון קורא את תחילת הפסוק והקהל עונים ומשלים את הפסוק.

רboneו של עולם. אמונה על עברות. קלות וחרומות. כליה לסטן אשומות:
יער עליות ברישע להתעלל. שומר מה פלילה שומר מה פליל:
לבוי ועני לחטא יאותו. יוּם ויליה לא ישפטו:
ושאר אברי לעתות דרע בעיניך יהלשו. כל פיום וכל פלילה פמייז לא ייחשו:
ויען אשר עברתי על מצות עשה ועל מצות לא תעשה. מי ימן ואשחה בכל ליליה מטמי גזרמائي ערשי
אפסה:

אולי ישמע קול בכוי נורא עלייה. יום עצקמי כליה:
אקרו יום וארים קול. על פשעי ומעלוי. ויליה ולא דומיה לי:
את מקצת חטא אני מוכיר לפני צופה עתידות. ליליה אקים להוזות:
ואודה עלי פשעי וזונני. פליה פה לה:

ה חזון אומר בקול והקהל אומרים בלחש:

אָנָא ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֶלְهֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָבָא לִפְנֵיךְ תִּפְלַחֲנוּ. וְאֶל תִּתְעַלֶּם מִלְכָנוּ מִתְחַפְּתָנוּ. שָׁאַן אֲנָחָנוּ עַזִּים וְקַשִּׁים עַרְף לְפָנֵיךְ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֶלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צְדִיקִים אֲנָחָנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ. אֲבָל חַטָּאנוּ. עַזִּים וְקַשִּׁים אֲנָחָנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ: חַטָּאתי אָוֹדִיעַךְ וְעוֹנוּ לֹא בְּסִתְתִּי. אָמַרְתִּי אָוֹדָה עַל פְּשָׁעֵי לָהּ. וְאַתָּה נְשָׁאת עַזְוֹן חַטָּאתִ סָלהּ: מִכְסָה פְּשָׁעֵינוּ לֹא יַצְלִיחָה. וּמוֹדָה וּזֹעֲבָדָה יַרְחָם:

נאצנו. נאפנו. נשבענו לשוא ולשקר. נדרנו ולא שלטנו.

טרנו. סורדים ומורדים היינו. עונינו. עברנו על מצות עשה ועל מצות לא תשעה. עברנו על בריתות ומיתות בית דין. עברנו על חלול השם.

פשענו. פגנו באות ברית קדש. ארנו. צערנו אב ואם.

קשינו ער. קלקלנו עצורות השפע. רשותנו. רעים לשמים ולבירות היינו.

שחתנו. שקרנו. שחתנו ורע קדש לבטלה ובראנו משחית לחה. גם בכנפינו נמצאו דם נפשות אכילים נקיים והגה דעתה העשוקים ואין להם מנוח. לבי לבי על חלליהם. מעי מעי על הרוגיהם. אויל לרשות רע, כי גמול ידי יעשה לו. תעבנה. תעינו ותעתענו.

אשמננו. אכלנו מאכלות אסורות. בגדנו. בטלנו תורהך.

גוזנו. גנבו. גאיינו. דברנו דפי ולשון הארץ. דברנו אחד בפה ואחד בלב.

העינו. הרהרנו תחרוחים רעים ביום ובאנו לידי טמאת קרי בלילה.

והרשענו. ויעדנו עצמנו לדבר עברה. גזנו. גנינו אחר לבנו ועינינו.

חמסנו. חמדנו. טפלנו שקר ומרמה.

יעצנו עצות רעות עד אין חקר. בזבנו. בעסנו.

לצנו. לוצצנו.

מרדנו. מרינו ובריה. מרדנו במלכות שמים. מרדנו במלכות בית דוד. מאסנו בבית המקדש. ושלשתם אනחנו מבקשים.

וסרנו מפטיריך וממשפטיך הוטבים ולא שווה לנו. אתה עדיך על כל הבא עליינו. כי אמת עשית. ואנחנו חרשנו:

אשמננו מכל עם

ה חזון אומר בקול:

אשמננו מכל עם. בוישנו מכל גוי.

גלה ממנו מושוש. דודה לבנו בחטאינו.

החבל ארינו. ונפרע פארנו.

זבול מקדשנו. חרב בעונינו.

טירתנו הייתה לשמה.IFI ארכתנו לזרם. בחנו לנברים: לעיניינו עשקו עמלנו. ממשך ומרט מפנו. נתנו עלם עליינו. סבלנו על שבנו. עבדים משלו בנו. פורק אין מידם.

ונדרין לא שבנו מהתעתנה. והיאך נעיין פנינו.
ונקשה ערפנו. לומר לפניו ה' אלהינו ואלהי
אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו (אבל
חטאנו אנחנו ואבותינו):

אזרות רבות סבבונו.
קראנוך ה' אלהינו.
רחקמת ממענו בעונינו.
שבנו מאחריך.
טעינו בצען ואבדנו.

לאדרני אלהינו הרחמים ופסליחות

החזון אומר בקול והקהל עונה:

לאדרני אלהינו הרחמים ופסליחות. כי חטאנו לו:

לאדרני אלהינו הרחמים ופסליחות. כי מרינו בו:

אל נא תשת עליינו חטא את אשר נואלו ואשר חטאנו:

חטאנו צורנו. סלח לנו יוצרנו: (הקהל chor)

שמע ישראל. ה' אלהינו ה' אחד: (הקהל chor)

ה' הוא האללים. ה' הוא האללים: (הקהל chor) 2X

גנולי סגלה. עוגנים ואומרים.

ישראל מעלה. אומרים

ה' הוא האללים ה' הוא האללים

ה' איזונו.

המוני מעלה. אומרים:

בחורי סגלה. עוגנים ואומרים.

ה' איזונו.

ה' הוא האללים ה' הוא האללים

ישראל בצרתם ובגבורתם עוגנים ואומרים:

ה' הוא גלגלי מעלה. אומרים

ה' הוא האללים ה' הוא האללים

ה' איזונו.

ועוד לא עשה ארץ וחוץות.

בטרם שחקים וארכיים נמתחו.

ח' מלך.

ח' מלך.

ובחכינו יצורים בעלי ארצות.

ועוד לא מאורות ורחו.

ח' מלך.

ח' מלך.

ועת יקבי נפוצים מארבעת הפותחות.

והארץ ב开端 תבלה. ושמים בעשן נמלחו.

ח' מלך לעולם ועוד:

ח' מלך:

ח' מלך. ח' מלך. ח' מלך לעולם ועוד:

ח' מלך. ח' מלך. ח' מלך לעולם ועוד:

מיוחד באיה אשר אליה.

הוא היה והוא היה והוא היה.

הוא ממית ומחייה. לפניו לא נוצר אל.

ואחריו לא יהיה:

יושבים, החזן אומר בקול והקהל chor בלחש:

אחד אלהינו. גדול אדוננו. קדוש ונורא שמו:

כى גדול מעל שמים חסده. ועד שחקים אמתך:

כى גדול אתה ועשה נפלאות. אתה אלhim לברך:

לקידשת שםך עשה ולא לנו:

לא לנו ח' לא לנו. כי לשמה תן בבוד. על חסיך על אמתך:

לפיה יאמרו הגויים. איה נא אלהיהם:

ואלהינו בשמיים. אחד אלהינו בשמיים. עדותנו בכל יום פעמים. כיWikis הוא. מלא רחמים הוא. מלא

וביתו הוא. כל אשר חפש עשה בשמיים ובארץ. אין מי יאמר לו מה תעשה. ואין מי יאמר לו מה

תפעל. כי הפל מעשה ידי:

אלהינו شبשים שמע קולנו

החזן אומר בקול והקהל עונה: אמן

אלהינו شبשים שמע קולנו וקבל תפלתנו

: ברכzon :

אלהינו شبשים אל תאברנו בארכ גלוותנו:

אלהינו شبשים אבד כל הקמים עליינו לרגע:

אלהינו شبשים בריחך זכר ואל תשכחנו:

אלהינו شبשים ברך את להמן ואת מימנו:

אלהינו شبשים בשרנו בשורות טובות:

אלהינו شبשים בטל מעליינו כל גוזרות קשות
ורעות:

אלהינו شبשים גוזר עליינו גוזרות טובות:
אלהינו شبשים גזה בבוד מלכותך עליינו

מחאה:

אלהינו شبשים דרשנו המצא לנו:

אלהינו شبשים דרש דמינו מיד קפינו:

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים פָּדָנו מֵדִי כֵּל אֹוִיבִינו : פָּדָנו : מֵדִי יְצָרָנו חֶרֶע :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים צָוָה אָתָנו בְּרֻכּוֹתִיך : צָוָה אָתָנו : יְשֻׁועָתִיך :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים צְדָקָנו בְּמִשְׁפְּטִיך (צְדָקָנו בְּדִינָנו) :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים קָרָב לְנוּ קָז חֲגָאָלה :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים קָרָב לְנוּ יוֹם הַיְשׁוּעה : קָרָבָנו : לְעַבְדָתֶך :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים רִיבָה רִיבָנו וְגַאֲלָנו :

רָאה בָּעֵנִי עַמְך יִשְׂרָאֵל :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים רְפָא בְּלִחְוּלִי עַמְך יִשְׂרָאֵל : רָאה בְּרוֹךְ הַשְׁעָה :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים שָׁעה אֶת שְׁעוּתָנו :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים שִׁית שְׁלוֹם בִּינָינו : שִׁית שְׁלוֹה בָּאוּרְמָנוֹתָינו :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים תֹּן שְׁלוֹם בָּאָרֶץ : תֹּן שְׁבָע בְּעוֹלָם :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים תֹּן שְׁלוֹם בְּמִלְכָות :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים תֹּן טָל וּמְטָר לְבָרְכָה בְּעַתוֹ בָּאָרֶץ :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים תֹּן זָרָע לְזָרָע וְלַחַם לְאַוכָּל :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים מִנו לְחַם לְפִי נְטָף לְשָׁבָע :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים תְּבוּן תְּפִלָתָנו קְטָרָת לְפִנֵיך :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים עֲשָׂה עָפָנו אֹת לְטוּבָה . עֲשָׂה עָמָנו אֹת לְיִשּׁוּעה . עֲשָׂה עָמָנו אֹת לְרַחֲמִים . יְרָא שׁוֹנָאינו וַיְבּוֹשָׁו . יְחֹזֵא אֹוִיבִינו וַיְכַלְמוּ . בַּי :

אַתָּה הִ עַזְּרָתָנו וְנַחֲמָתָנו :

בָּרָנו רְחָם תּוֹכֵר . בָּרָנו אֲהַבָה תּוֹפֵר . בָּרָנו עֲקָדָה תּוֹפֵר . בָּרָנו תְּמִימֹת תּוֹפֵר . הַבְּט לְפָרִית וְאַל תְּפֵר בְּרִיתֶך אָתָנו . עֲנָנו בְּעַת וּבְעַנָה :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים הַעֲטָר לְנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וּוֹם בְּחַטְלָתָנו :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים הַחוֹדֶנו בְּתִשְׁוֹבָה שְׁלָמָה לְפִנֵיך :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים וְאֶל תְּבִישָׁנו מַשְׁבְּרָנָה וְנִקְרָא וְאַתָּה תָעֲנָנו :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים זָכְרָנו בְּזָכְרָנו טָוב מַלְפִנֵיך : זָכְרָנו בְּדִינָנו :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים חָמֵל עָלֵינו וְעַל טָפִינו וְעַל עֲוָלָלָנו :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים חֹס וְרַחֲם עָלֵינו :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים טְהָרָנו מַעֲוָנָנו : טְהָרָנו מַטְמָאָוָתָינו :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים יְהָמו נָא רַחֲמִיד עָלֵינו : בעשות יְמִי תְשֻׁבָה מַוְסִיפָים :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים בְּתַבְנָנו בְּסְפַר צְדִיקִים וְחַסִידִים :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים בְּתַבְנָנו בְּסְפַר יְשִׁירִים וְתִמְמִים :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים בְּתַבְנָנו בְּסְפַר צִיוֹת :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים בְּתַבְנָנו בְּסְפַר מוֹנוֹת וְפָרָנָה טָובָה :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים בְּתַבְנָנו בְּסְפַר מְחִילָה וּסְלִיחָה וּכְפָרָה :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים בְּתַבְנָנו בְּסְפַר גָּאָלה וְיִשּׁוּעה : ע"ב :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים בָּבָש אֶת כּוֹבְשָׁנו : כָּלָה אֶת תְּעַש עָמָנו :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים לְמַעַן עֲשָׂה אָם לֹא לְמַעַןנו :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים לְחַז אֶת לְחַצֵינו : לְחַם אֶת לְחַמִינָנו :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים מְלָא מִשְׁאָלוֹת לְבָנָנו לְטוּבָה לְעַבְדָתֶך :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים נְקַם אֶת נְקַמָתָנו :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים סְמַד אֶת נְפִילָתָנו :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים סְמַד אֶת סְבִת דָוד הַנוֹפָלָת :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים עֲנָה אֶת עֲתִירָתָנו :

אָלְהִינוּ שַׁבְּשָׁמִים עֲנָה בְּיּוֹם קְרָאנו : עֲנָה מַעֲנָנו :

ה חזון אמר בקול והקהל עונה: ענוו.

ענוו לא אל חפץ בראש	ענוו אבינו
ענוו מלך מלכי המלכים	ענוו בראנו
ענוו נורא ונשגב	ענוו גואלנו
ענוו סומך נופלים	ענוו דורךנו
ענוו עוזר דלים	ענוו הווד והדר
ענוו פורה ומצליל	ענוו ותיק בנחמות
ענוו צדיק ומצדיק	ענוו זך וישראל.
ענוו קרוב לכל קוראי באמת	ענוו חי וקיים
ענוו רם ונשא	ענוו טהור עניים
ענוו שוכן שחקים	ענוו יושב שםים.
ענוו תומך תמים	ענוו פביר כח

ה חזון קורא והקהל חוזרים אחריו בלחן מסורתית:

ענוו אלהי אברהם ענוו :
ענוו ופחד יצחק ענוו :
ענוו אביך יעקב ענוו :
ענוו מגן דוד ענוו :
ענוו העונה בעת רעון ענוו :
ענוו העונה בעת עריה ענוו :
ענוו העונה בעת רחמים ענוו :
ענוו אלהי המרכיבה ענוו :
ענוו אלהא דמאיר ענוו :
ענוו רחים וחנון ענוו :

אדון הפליחות

שרים כולם יחד

רחום וחנון חטאנו לפניך רחם עלינו:
אדון הפליחות.
בוחן לבבות.
גולה עמוקות.
הובך ארקות.

חטאנו לפניך רחם עלינו:
הדור בונפלאות.
ותיק בנחמות.

זכר ברית אבות.
חווק במלויות:
חטאנו לפניך רחם עלינו:
טוב ומטיב לבריות.
ידע כל גסתרות.
כובש עונות.
לובש ארכות:

שומע תפלות.
תמים דעתות:

חטאנו לפניו רחם עלינו:

אל רחום שמד

אל רחום שמד. אל חנון שמד.
אל ארד אפים שמד. מלא רחמים שמד.
בנו נקרא שמד. ה' עשה למן שמד:

ראה בעני עפָךְ. רחם על עולמָה:
אל מלך שמד. אל נורא שמד. אל סומך שמד. אל
עוור שמד:
ראה בעני עפָךְ. רחם על עולמָה:
אל פורה שמד. אל צדיק שמד. אל קדוש שמד.
אל רחמן שמד:
ראה בעני עפָךְ. רחם על עולמָה:
אל שדי שמד. אל שומר שמד. אל תומך שמד. אל
תמים שמד:
ראה בעני עפָךְ. רחם על עולמָה:

ובספר מיש זכריו וכתבו:
ה' בחותם על לב חיים שימנו.
ובספר מיש זכריו וכתבו:
ה' ריבת ריבנו ולתם לוחמים.
ובספר מיש זכריו וכתבו:
ה' ברך את לוחמו ואת מימינו.
ובספר מיש זכריו וכתבו:

חטאנו לפניו רחם עלינו:

מלא זכיות.

נורא תהלה.

סולח עונות.

עונה בעת אדרות:

חטאנו לפניו רחם עלינו:

פועל ישועות.

צופה עתידות.

קורא הדורות.

רוכב עربות.

בעשרתימי תשובה יש מוסיפים:

אל רחום שמד. אל חנון שמד.

ראה בעני עפָךְ. רחם על עולמָה:

אל אדריך שמד. אל ברוך שמד. אל גדור שמד. אל
רגול שמד:

ראה בעני עפָךְ. רחם על עולמָה:

אל הדור שמד. אל ותיק שמד. אל זבאי שמד. אל
חוגן שמד:

ראה בעני עפָךְ. רחם על עולמָה:

אל טהור שמד. אל יחיד שמד. אל בביד שמד. אל
לעד שמד:

בעשרתימי תשובה אומרים:
ה' חנון ודקימנו.

ובספר מיש זכריו וכתבו:

ה' ביום ישועתה בשפטנו ורחמננו.

ובספר מיש זכריו וכתבו:

ה' גלגל המז רחמייך עלינו.

ובספר מיש זכריו וכתבו:

ה' יהמו נא רחמייך עלינו.

ה חזון אומר והקהל עוננים "חוסה על ישראל עמק"

ה' עשה למען זכאות יוסף אסיד עדיקך.

וחוסה על ישראל עמק:

ה' עשה למען דוד נעים זמירותיך.

וחוסה על ישראל עמק:

ה' עשה למען פנחים זה קגא לשמדך.

וחוסה על ישראל עמק:

ה' עשה למען מלך שלמה בנה בית לשמדך.

וחוסה על ישראל עמק:

ה' עשה למען הרוגנים ושורפים:
על יהוד קדשת שמה.

וחוסה על ישראל עמק:

ה' עשה למען שמדך

וחוסה על ישראל עמק:

ה' עשה למען שמדך

וחוסה על ישראל עמק:

ה' עשה למען אברהם אורה חמייך.

וחוסה על ישראל עמק:

ה' עשה למען יצחק נערך באולטך.

וחוסה על ישראל עמק:

ה' עשה למען יעקב גענה בסולם מפומומייך.

וחוסה על ישראל עמק:

ה' עשה למען משה נאמנו בכל ביתך.

וחוסה על ישראל עמק:

ה' עשה למען אהרן כהן באוריך ותפיך.

וחוסה על ישראל עמק:

ה חזון אומר בקול והקהל בלחש:

עשה למען בבודך.

עשה למען שמדך.

עשה למען אמתך.

עשה למען בריתך.

עשה למען גדרך.

עשה למען רתך.

עשה למען חזרך.

עשה למען ויעידך.

עשה למען כרךך.

עשה למען חסוךך.

עשה למען טבך.

עשה למען ישך.

ה חזון אומר בקול הקהל עוניים: עשה, ויש אמרים: אמן.

עשה למען אברהם יצחק ויעקב

עשה למען משה ואהרן.

עשה למען יוסף דוד ושלמה.

עשה למען ירושלים עיר הקדש.

עשה למען ציון משכנו בבודך.

עשה למען חרבנו ביתה.

עשה למען שטמות היכלך.

עשה למען ישראל העניים.

עשה למען ישראל הדרלים.

עשה למען ישראל השוראים בצרות.

עשה למען יתומים ואלמנות.

עשה למען יונקי שדים.

עשה למען גמולי חלב.

עשה למען תינוקות של בית רبان שלא חטאו:

עשה למענד אם לא למעננו. עשה למענד וחושענו. הושיינו ועננו היום ובכל יום ויום בתפלתנו כי תהלה לנו אתה:

ה חזון אומר בקול והקהל עוניים: עניין, (ענינו)

דעני לעלי ברמה.

דעני לשמואל במצפה.

דעני לדוד ולשלמה בנו בירושלים.

דעני לאליהו בהר הכרמל.

דעני לאליישע ביריחו.

דעני לחזקיהו בחלתו.

דעני ליזנה במעי הרגה.

דעני ליהוניה מישאל ועזריה בנו אותו נרא

יקדתה. בתוך כבשן האש היוקדת

דעני לדריאל בגבאו דאריותא. בגין האריות

דעני למרדכי ואסתר בשושן הבירה.

דעני לזרוא בוגוזה.

דעני לזרמי בפעול.

דעני לצדיקי וחסידי ותמיימני די בכל דרך.

צדיקים ולחסידים שבכל דור ודור

דעני לעני. העונה לעוניים

דעני לעשיקי. לעשוקים

דעני לתבירי לבא. לשובורי הלב

דעני לשפלי דעתא. לשפלי הדעת

דעני למבייני רוחא. לנומי הרוח

דעני לאברהם אבינו בהר המוריה.

דעני ליצחק על גבי מרבחא. על גבי המזבח

דעני ליעקב בבית אל.

דעני לヨוסף בבית אסרי. בבית האסורים

דעני למשה ואבותינו על ים סוף.

דעני לאחxon במחחתה.

דעני לפינחס בשיטים.

דעני ליהושע בנגלו.

רחמנא עניין. רחמנא שזיב. רחמנא פרק. רחמנא ריתמלי רחמיון רחם עלא וועל כל אנשי ביתנא. ועל כל ישראל אהינו. ומחשוכא להנורא אפקען בידיל שםך רבא :

תרגום: הרחמן עניינו, הרחמן הצל, הרחמן פדה, הרחמן שאתה מלא רחמים, רחם علينا ועל כל אנשי בתינו ועל כל ישראל אהינו

באישור מי תשובה יש אומרים:
יה שמע אבינויד

יה שמע אבינויד. המחלים פניך. אבינו לבנייך. אל תעלם אוניך.

יה עם מפעמים. יקראו מרוב מצוקים. אל נא תשיבם רקים. היום מלפניך:

יה שמע אבינויד. המחלים פניך. אבינו לבנייך. אל תעלם אוניך.

הוותם ויענסם. מחה ורבי וודונם. ואם לא תעשה למענסם. עשה צורי למענסך:

יה שמע אבינויד. המחלים פניך. אבינו לבנייך. אל תעלם אוניך.

ומחה היום חוכם. וראה במו שי ניבם. ו└ך תכין לבם. וגם תקשיב אונך:

יה שמע אבינויד. המחלים פניך. אבינו לבנייך. אל תעלם אוניך.

דמעת פניהם תשעה. ותאסוף עדך תועה. ותקים לך רועה. ופקד בטוב עאנך:

יה שמע אבינויד. המחלים פניך. אבינו לבנייך. אל תעלם אוניך.

חולכי בדרכך נכוחה. תברשם היום סליחה. ובתפלת השחר. הקמצאים חנק:

אם אפס רבע פון

החזון אומר את תחילת המשפט והקהל משלימים אותו בלחש מסורתו:

אם אפס רבע פון. אחהל שבון אם דקון. אל נא נאבדה כי על בן. יש לנו אף זקו :
פנים לו תכיר. וצדקו לפניך נזמיר. קח נא בון יקיר. זימכח זמו על קויר :
רצ אל הנעד להקדישנו. ונפשו קשורה בנפשו. עטרו בעצים ואשו. טר אלקיו על ראשו :
יחיד הווקל באבי. ענה ואמר אבי. הנה האש והעצים נביא. ותשורה אין ?פכיא :
מלים השיבו מהבהילהו. ויען ויאמר לו. בגין אללים יראה לו. ויזעוי או את אשר לו :
במצאותך שניהם נזהרים. ואחריך לא מחרדים. חשו ותחלכו נמהדים. על אמת פהריס :
ראו אדר תלולה. מהרו עצי עלה. יחד באחבה כלולה. ישרו בערבה מיליה :
ראיה יחד כי הוא נשאה. נאם להורו המנסה. אבי אותה כבבש תשעה. לא מתחמל ולא גכסה :
ביחפש ונכסף. לביבי לו לחשף. אם תמנעני סוף. רוחי וונשמי אליו ייאסף :
ידי ורגליו עקד. וחרבנו עליו פקד. לשומו על העצים שקד. ופה אש על הפיזט גזק :
צואר פשוט מאליו. ואבוי גנש אקי. לשחתו לשם בעלו. ווaea הי זאק עליו :
חקרא את כל אשר עשה. האב על בנו לא חסה. ולבו אל כפים נשא. וירא אליהם את כל אשר עשה :
קרא מرحם משחר. תמור בנך הנבחר. והנה איל אחר. ועשה אל פאהר :
חליפי אזכרתו. תכון בהקתרתו. ותעללה לך תימרתו. וזהו הוא ותמוותו :
ז'רונו לפניך בשתק. לעז בשפּר יותק. ברית עולם כל ימתק. את אברך ואת יצחק :
קוראייך גאים ל��ז. בצרה עקרה משקד. זיאור גרטמיס פקז. פּני פצאו אל עקו :
עוררה גבורתך לפקץ נזקם. לנצח גפצה תרזים נזקם. לpermeshו רטמייך ותקסיז משמי מרווחים.
אל מלו יושב על גטא רחמים :

כל הקהיל אומר יחד:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנגן בחסידות. מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מהילה לחטאיהם. וטלה לה לפושעים. עושה אדוקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם להם גומל. אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה. זכר לנו הימים ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לנו מכם. וכן בתוב בתרתך: וירד ה' בענן ויתיציב עמו שם. ויקרא בשם, ה' . ושם נאמר:

החן אמר:
יעבר ה' על פניו ויקרא:

הקהל עונים ונוהגים לתקוע בשופר:

ה' ה' אל רוחם ותנוון, ארד אפים ורב חסד ואמת:
נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטא, ונכח:
וסלחנת לעוננו ולהחטאינו ונחלתו:

זכיר על משכבי

שירים כולם יחד בלחש מסורת, יש הנוהגים לשנות את הלחן של הבית האחרון ללחש "בן אדם"

נפלת נא ביד ה' כי רבים רחמי:

מה יתאונן ויאמר, מה ידבר ויאטיך.
יציר חמר אשר תשוב, גויתו באבק דק.
מה יתנו לך האדם, כי ירשע וכי יצדק.
הלא מלאו ומפלווי, בתובים בספר ימי:

נפלת נא ביד ה' כי רבים רחמי:

חצאות (ג"א בעוד) לילה לך קמיה, עבדיך
במהלך.

זכות אבותם לך תזפר, ואל תפנו למעליהם.
קנה עדתך בימי קדם, קדוש יעקב גאלם.
והנשא האל, עושה השלום במורומי:

נפלת נא ביד ה' כי רבים רחמי:

בזכיר על משכבי, זדו לבי ואשמי.
אקוומה ואבואה, אל בית אלהי והודומי.
ואמר בנשאי עין, בחתני אל שמי.

נפלת נא ביד ה' כי רבים רחמי:

לך אליו צור חיל, מנוטתי בערתי.
בך שבתי ותקוטי, אילותי בגלותי.
לך כל משאלוות לב, ונגרך כל תאות.
פדרה עבד לך צעק, מיד רודיו וקמי:

נפלת נא ביד ה' כי רבים רחמי:

ענני ה' ענני בקראי מן המפר.
וידעע בעמיהם, כי ייך לא תקוצר.
ואל תבזה ענות עני, צעק מתגרת ער.
אשר פשעי לך מודה, ומתודה על עולם:

כל הקהל אומר בלחש:

למען שמהך ה' . וסלחת לעוני כי רב הוא :
מי זה האיש ירא ה' . יירנו בדרך יבחר :
נפשו בטוב תלין. וורעו יירש ארץ :
סוד ה' ליראוי. ובריתו להורעים :
עוני תמיד אל ה' . כי הוא יוציא מרשת רגלו :
פנה אליו וחנני. כי יחיד ועוני אני :
ארות לבבי הרחיבנו. ממצוקתי הוציאני :
ראה עני ועמל. ושה לא כל חטאתי :
ראה איבי כי רבבו. וشنאת חמס שנאנני :
שמרה נפשי והצילני. אל אbowש כי חסיתי בך :
תם וישראל זרוני. כי קויתיך :
פרה אלהים את ישראל. מכל ערוטיו :
והוא יפדה את ישראל. מכל עונותיו :
ה' אלהי ישראל שוב מחרון אפה. והנחים על
הרעה לעמך :

רחום ותנו חטינו לפניך רחם עליינו וחוšíענו :
לזרד אליך ה' נפשי אשא :
אללהי בך בטחתי אל אבושה. אל יעלו אובי
לי :
גם כל קנייך לא יבשו. גבשו הבוגדים ריקם :
דרביך ה' הוודעני. ארכותיך למני :
סדריכני באמתה, ולמרכני כי אתה אלהי ישע :
אותך קויתך כל הימים :
זבר רחמייך ה' וחסדייך. כי מעולם המה :
חטאתי נעורי ופשעי אל תופר. בחסדך זבר לי
אתה. למען טבך ה' :
טוב וישראל ה' . על בן יורה חטאים בך :
ירדך ענוים במשפט. וילמד ענוים דרכו :
כל ארכות ה' חסד ואמת. לנצרי בריתו
יעדתי :

תחינות לימות השבוע, אומרות כל הקהל בלחש:

תחינה ליום ראשון:
ה ישועת עמוק הקשייה. ועשה עמו את לטוּבה. ומיבטך יישראל גוי אחד :
מבין שני אריות תחלצם. ומאربع רוחות תקbezם. וקרב אותם אחד אל אחד :
וأت אבלי ציון תנחם. ואת אהליך הנדרודה תרחקם. לחבר את האهل להיות אחד :
אדרום ומואב צמתו בבור חמי. בחרפה הבו לחמי. מזה אחד ומה זה אחד :
לרגלי טמנו פח ופתחת. ויחלשו עלי יהה. אין עשרה טוב אין נם אחד :
חוק עמק שוכנו שמי ערץ. ואויביך יהיה לכלה וחרץ. וזהו ה' למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה ה'
אחד ושם אחד :

שוב מחרון אפה, והנחים על הרעה לעמך:

תחינה ליום שני:
ה ייחיד לבודת כל בני ארם חוקר. עושה גדוּלות עד אין חקר. ויהי ערב ויהי בקר יום שני :
ה慷慨 שיחת עברך ונאמנו. סובל גלוות על שכמו. ויום נפלו להקימו. יש אחד ואין שני :
ויכר ברית ידיך. לשם צעקים נגרך. בני יעקב עבריך. וניצנו גם את השני :
הודי הקשב תחנות. וחשב תפולות כמנות. בזוכות מקربים קרבנות. נתנאל בן צויר ביום השני :
הט אונך לתפלה עמה. ושלה לנו משיח אדקה. ונקריב קרבנות לפני. את הכבש אחד בבקר ואת
הכבש השני :
חוק לבי מלבי. ומחד להאריך חשב. אם נסתירה ורבי. הצלחה נא לעבדך ביום השני :

שוב מחרון אפה, והנחים על הרעה לעמך:

תחינה ליום שלישי

ה ידלו עני למורום. בצד לי אקרוא ה':
ותתעטף עלי רוחי. מרב בעסי ושיחי. ואשפיך את נפשי לפני ה':
יה הקשב נאמי. ועשה את לטובה עמי. רבות עשית אתה ה':
דלותי ולוי יהושיע. אל צדיק ומושיע. לישועתך קויתי ה':
בקום עלי אויבי. לא יקרא לבgi. ואני עלייך בטהתי ה':
רמה בה ידי משגבי. ולא בחרבי. כי לא בחרב ובחנית יושיע ה':
אויבי גבריו. ועלי התאפרגו. העל אלה תחתפק ה':
למה פניך תשטי. ואויב עלי יכתי. אל קנוו ונווקם ה':
עצות בנפשי אשימה. ועם לבבי אהימה. הלוולמים יונח ה':
וזדים יריבוגי. סעיפי ישובני. כי לא יונח לעולם ה':
רחמיך שברתי. כי לך ה' חותמת. אתה מענה אドני אלהי:

שוב מחרון אפה, והנחים על הרעה לאטם:

תחינה ליום רביעי

ה אם גידל עוני מנשוא. וחסכלה עשה. אל תבוא במשפט את עבדך:
געעי לבבי הבר. וחטאנו געורי העבר. גם מזרדים חشد עבדך:
יונוטי גברך. ואנחותי לבי שברך. שפחה פניך מעבדך:
הורשי רעמי עלי הנדרלו. להוותי גיגלו. אל תסתיר פניך מעבדך:
עד אז אשוע ואין משפט. מתי תעשה ברודפי משפט. כמה ימי עבדך:
ישוב אפה לדחמניג. יהיו נא חסוך לדחמניג. כאמורתך לעבדך:
דרך ספרתי. ועליך מבטן נסמכתי. האירה פניך על עבדך:
קטנותי מכל החסדים. צור מושיב יחידים. אשר עשית את עבדך:
טהרני מחתאתני. אל מעולם אונך לרוחתך לשועתך. אנא ה' כי אני עבדך:
גבלאות הראניג. אל תסתיר פניך מפניג. אל תט בא עבדך:

שוב מחרון אפה, והנחים על הרעה לאטם:

תחינה ליום חמישי

ה ישעה נודד מקנו. ועירד שנת עינו. ויקם בחזי הלילה:
בפני בשת אשפטו. היהתה לו דמעתו. לחם יומם ולילא:
ויהי בשבי נחרף. ומחר לבעה נרדף. לחרב ביום ולקרח בלילה:
אויבים אותו ילחצו. ועלי יתיענו. ויתחרשו כל הלילה:
לפניך תבא תפלתי. ה' אלהי ישועתך. יום עצקתי בלילה:

שוב מחרון אפה, והנחים על הרעה לאטם:

תחינה ליום ששי

ה אלחים מושיב יחידים. שעיה לעומדים. בבית ה' בלילות:
בך בטהתי. ושםך זכרתי. על משכבי בלילות:
רחם על הולך ובכתה. איש דברו על ירכו. מפחד בלילות:
הנני הולך שחוחת. לא מצאתи מנוח. ימים נס לילות:
מלט צועק ננדך. להגיד בברך חסך. ואמנתך בלילות: שוב מחרון אפה, והנחים על הרעה לאטם:

אל תקענ' ה' עד מארד ואל לעדר תזOPER עזון. ה'ן הבט נא עמק כלנו:
אל חנאצ' למען שםך. אל חנבל בפוא בבוזה. זכר אל פפר בריחך אטנו:
אם עוגניינו ענו בנו. ה' עשה למען שםך. כי רבו משובותינו לך חטאנו. אדורו סלח לנו:

אם אשמננו בתולע האדים. ה' את המון רחמייך תקדים. למען אב מצא' מפשדים. גברתו בעמק השדים.
אהבתו זכר היום לנו. כי רבו משובותינו לך חטאנו. אדורו סלח לנו:

אם חטאנו והרביינו לצואן. ה' גלה לנו עת רצון. למען דגונל הנעקד בצען. ואיל הושת בפרו לרצון.
עקדתו זכר היום לנו. כי רבו משובותינו לך חטאנו. אדורו סלח לנו:

אם הרביינו פשע ועברה. ה' התראה בעתריה. למען תם חזוה סתום ווירא. ולן במקומות מה נורא. תמתו
זכר היום לנו. כי רבו משובותינו לך חטאנו. אדורו סלח לנו:

אתאנו לחלוות פניך

ה חזון אומר בקול והקהל משלים אותו.

אתאנו לחלוות פניך. כי חסיד ואמת יקדמו פניך. נא אל תשבינו ריקם מלפניך. סלח
לנו. ושלח לנו. ישועה ורוחמים ממענו:
אתאנו לבקש ממך כפירה. אים ונורא. משגב לעתות באלה. תחינו. תחננו. ובשםך נקרא. סלח לנו.
ושלח לנו. ישועה ורוחמים ממענו:

ה חזון אומר בקול והקהל בלחש:
מראא דבשמייא. לך מתחנן בעברא דמתחנן למאה. ה'ן לא לבא לתייבתא. ולא נהדר ריקם מון קמד:
מראא דבשמייא. לך מתחנן בבר שביא דמתחנן למאה. כלhone בני שביא בכיספה מתפרקין. ועמך בית
ישראל בצלותין ובתחנונין. ארם ימינך ואצמח פרקנה. סברא דחייא ומתייא:
מתערץ ברוחמים. ומתקביס בתחנונים. התראה וחתפים. לעם עני ומדליד. פרוקנא דמעלמא משובננא
דמלקדמין. פרק יעקב מאראעא דחיקא. ואסיק זרעה מאראעא דשביא:

תרגומם: מראא דבשמייא- אל הינו שבחשים. לך מתחנן בעבדא דמתחנן למאה- לא אנו מתחננים כעבד המתחנן לרבו.
ה'ן לא לבא לתייבתא- תן לנו לב לחזר (בתשובה). ולא נהדר ריקם מון קמד- ולא נשוב ריקם מון:
מראא דבשמייא. לך מתחנן בבר שביא דמתחנן למאה- לך מתחננים אנו בן שבוי המתחנן לאדונו. כלhone בני שביא
בכיספה מתפרקין כל בני השבי בכיסף משתחררים. ועפוך בית ישראל בצלותין ובתחנונין- ועמך בית ישראל בתפלות
ובתחנונים. ארם ימינך ואצמח פרקנה- הרם ימינך והצמח ישועתך. סברא דחייא ומתייא- תקוות החיים והמתים:
מתערץ ברוחמים. ומתקביס בתחנונים. התראה וחתפים. לעם עני ומדליד. פרוקנא דמעלמא- פודנו מהעוולם. משובננא
דמלקדמין- מצלינו מקדם. פרק יעקב מאראעא דחיקא- פדה את יעקב הארץ רחוכה. ואסיק זרעה מאראעא דשביא:
והעללה זרעו הארץ השבי.

מהי ומהי. ממיות ומהי. מסיק מן שאל לחי עלימא :
ברא כר חטי. אבוחי לקיה. אבוחי דחיים. אפי לאבאה :
עבדא דמריד. ונפיק בקורס. למארה תאיב. יתבר קוזלה. ברך בכרך אנן. וחטינו קפה. הא רוייא
נפшин. בנדין ומרדין :

הא עבדך אנן. ומרדון קפה. הא בזותא ושביא. והא במלקיותא :
ביבעו מנַה. במטו מנַה. ברחמד דנפישין. אפי לאבין. דאתקפו עלא. עד דלא נהו. גמירא בשבייא
מחי ומPsi. ממיות ומהי. מסיקמן שאל לחי עלימא :

תירוגום: מהי ומPsi - מכח ומרפא. ממיות ומהי - מעלה מן השאול לחיה
עלים. ברא פט אבוחי לקיה - בן שחוטא, אבוי מלחה אותו. אבוחי דחיים אפי לאבאה - אבוי מרוחם וחס עלייו
ומרפא את מכאובו. עבדא דמריד ונפיק בקורס - עבר שמודר באדוניו, ניזון למייתה. לקרה תאיב ותבר קולרה - אם
ישוב לאדון, יתרצה וישחרר אותו מאיקין. ברך בכרך אנן ומיטינו קפה - בן בכורך אנחנו, וחטינו לפניך. הא רוייא
נפшин בגדין ומרדין - נפשנו רוותה מודרים וסורים. הא עבדך אנן ומרדון קפה - עברך אנחנו ואנו נכנעים ונרדדים לפניך.
הא בזותא ושביא והא במלקיותא - ובכל זאת לקינו ונוענשו - אם בזיוון, אם בשבי, אם במלכות. בבעו מנק במטו
מקה ברחמד דנפישין - בבקשתה מנק, ברחמייך הרבים. אפי לאבין דאתקפו עלא - רפא את כאבנו שתקפו, חזקו עלינו.
עד דלא נהו גמירא בשבייא - בטרם נאבד בשביינו, בגולות.

רחלמים פשותים בקשנו מנק. כי רבים רחלמים עפה. עדקה וחסיד עשה עמנו למען שמא. אנה ה'
אליהינו הסר מפנו ומבתינו. וmbתי כל עמק בית ישראלי בכל מקום שלהם. דבר. ותרב. ורעה. ורعب.
ושבי. ובזה. ומשחית. ומגפה. ושתן. ויצר הרע. וחולאים רעים. יצר. מענק :
חילים טובים שאלנו מנק. כי מקור חיים עפה. עדקה וחסיד עשה עמנו למען שמא. אנה ה' אליהינו.
הסר מפנו וmbתינו וmbתי כל עמק בית ישראלי בכל מקום שלהם. דבר. ותרב. ורעה. ורعب. ושבוי. ובזה.
ומשחית. ומגפה. ושתן. ויצר הרע. וחולאים רעים. יצר. מענק :

אליך ה' נשאתי עני

החזון אומר משפט והקהל משפט בלחן מסורתית:

אליך ה' נשאתי עני. שמע קול תחנוןני. בגדל חסדק :
בשלם בטחתי. וכפי שטחתי. זרים לחתמי. וכאי עזיר :
גברו יגונתי. וירבו אנחותי. כי כל ענותי. שתה לננדך :
זלפה מתוקה. נפשי פצנוגה. ותלא מזאגה. נפש עזיר :
הعبر חטאתך. אלה ישועתי. גם את דמעתי. שימה בנאך :
וברוך רתך. זקרה והזמס. ושם ונטם. נפש עזיר :
זכר עני ומרודך. לענה מудיך. עד מתי לננדך. תחדר עדייך :
חרפוני צורך. אויבי ושורך. פקשב נא אקרי. בכאבי בטחיך :
טהנו לי זדים. פחים ומצודים. ובכם נלכדים. פעמי ידיך :
ישמו לי מצודים. וצקר כי מעיזים. בעלווי זדים. צור. בלעיך :
בבורך נלה צור. לעם עזוב ועזוב. ותויבך הנצד. תנה לשידיך :
לחוכים ברך זתק. מפסיק אל גרטוק. זכר לאגרטס ליאתק. ולישראל עזיר :
מרום מפרומים. רחם על ענומים. ועל זרע רחומים. ילידי ירידיך :
וואקיס בבור אלות. קה שמו אילות. ותרכס משפלות. פע טסייך :
סובלך על תצחך. ואויביהם תבהל. ובקרים תנחל. דגניה גדוריך :
עינה את עתירותך. ספה את נפלתך. וחשך את שכותך. מאפסי חליך :
פדה עם לך הומה. וכאלם דומה. בגולות זה במטה. שביעו גדוריך :

צדיק גמפלות. לא נתנו עילויות. גלו מפצלות. למען חסיד: קבץ מפוזרים. בכבלי צד סגורים. בלוום אכזרים. שרו מועדיך: רחוב מה למשען. לעם רוח לעם. ועשה נא למען. שלשת עכזר: שדי נשגבת. בכל אשר פעלת. כי צדיק אתה. ואדרך מדיך: גנפר עוני כי. שברי גוף מלפני. וכונו את דרכך. אלמי לעצמך: תשעה לתפלתי. ולשיח רשותי. כי אתה תקוני. וכי לא יעדך: אליך כי נשאמי עני. שמע קול מתחנו. בגדל חסידך:

אבינו אב הרחמן

ה חזון אומר והקהל עונה "hosheenu leman shemr"

hosheenu leman shemr:	אבינו אב הרחמן
ואל תבישנו משברנו.	hosheenu leman shemr:
hosheenu leman shemr:	אללהינו ואלהי אבותינו.○
זכרנו בזיכרון טוב מלפניך.○	hosheenu leman shemr:
hosheenu leman shemr:	בצד לנו קראנו.○
חוס ורחם עליינו.○	hosheenu leman shemr:
hosheenu leman shemr:	גָּלַגְלָל עָלֵינוּ הַמָּן רְחַמִּיךְ.○
טהרנו מטמאות עונינו.○	hosheenu leman shemr:
hosheenu leman shemr:	דרשנו הפשאה לנו.
יזהמו נא רחמייך עליינו.○	hosheenu leman shemr:
העתר לנו הימים ובכל יום ויום בתפלתנו:	ה חזון אומר והקהל עונם:
הmul על עמך. ורחם על נחלהך. חוסה נא ברב רחמייך. חגןנו מלבנו ועננו:	אבינו מלבנו אכינו אפה. אבינו מלבנו אין לנו אלא אפה. אכינו מלבנו רחים עליינו: אם הטבנו فعل. אכינו אפה. ואם הרענו מעעל. אין לנו אלא אפה. אכינו מלבנו רחים עליינו: אם גבר פשענו. אכינו אפה. אתה צור ישענו. אין לנו אלא אפה. אכינו מלבנו רחים עליינו: אם הרבינו אמר. אכינו אפה. זכר כי אנחנו חמר. אין לנו אלא אפה. אכינו מלבנו רחים עליינו: אם לך חטאנו. אכינו אפה. אדרון סלח לנו. אין לנו אלא אפה. אכינו מלבנו רחים עליינו: לך ה' קונו. אכינו אפה. כי אתה אבינו. אין לנו אלא אפה. אכינו מלבנו רחים עליינו: לך פרשנו שעל. אכינו אפה. המזיא לנו תעל. אין לנו אלא אפה. אכינו מלבנו רחים עליינו:

ה חזון אומר והקהל עונם:

אבינו מלבנו אכינו אפה. אבינו מלבנו אין לנו אלא אפה. אכינו מלבנו רחים עליינו: אם הטבנו فعل. אכינו אפה. ואם הרענו מעעל. אין לנו אלא אפה. אכינו מלבנו רחים עליינו: אם גבר פשענו. אכינו אפה. אתה צור ישענו. אין לנו إلا אפה. אכינו מלבנו רחים עליינו: אם הרבינו אמר. אכינו אפה. זכר כי אנחנו חמר. אין לנו إلا אפה. אכינו מלבנו רחים עליינו: אם לך חטאנו. אכינו אפה. אדרון סלח לנו. אין לנו إلا אפה. אכינו מלבנו רחים עליינו: לך ה' קונו. אכינו אפה. כי אתה אבינו. אין לנו إلا אפה. אכינו מלבנו רחים עליינו: לך פרשנו שעל. אכינו אפה. המזיא לנו תעל. אין לנו إلا אפה. אכינו מלבנו רחים עליינו:

חוֹשֶׁה שָׁלֹחַ מֶשִׁיחַ. אֲכִינוּ אַתָּה. וְצִיזַּעַד תְּפִרְיוֹת. אֵין לוֹ אֶלָּא אַתָּה. אֲכִינוּ מַלְכָנוּ רְחֵם עָלָיו: אֲכִינוּ מַלְכָנוּ אֲכִינוּ אַתָּה. אֲכִינוּ מַלְכָנוּ אֵין לוֹ מַלְךָ אֶלָּא אַתָּה. אֲכִינוּ מַלְכָנוּ רְחֵם עָלָיו:

כל הקהיל אומר בלחש:

אֲבִינוּ מַלְכָנוּ אֲבִינוּ אַתָּה. אֲבִינוּ מַלְכָנוּ אֵין לוֹ מַלְךָ אֶלָּא אַתָּה. אֲבִינוּ מַלְכָנוּ רְחֵם עָלָיו: אֲבִינוּ מַלְכָנוּ חָנָנוּ וּעֲנוּנוּ בַּי אֵין בְּנוּ מַעֲשִׂים. עָשָׂה עָמָנוּ אֶרְקָה וְחִסְדָּה לְמַעַן שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל וְהַשְׁעִינָה: וְאֱנֹחָנוּ לֹא גָּדוּ מָה נָעָשָׂה בַּי עַלְיכָה עִינָינוּ:

ובר רְחִמֵּיךְ ה' וְחִסְדֵּיךְ. כִּי מְעוֹלָם הַמֶּה: יְהִי חִסְדְךָ ה' עָלָינוּ. בְּאֵשֶׁר יְהִלְלֵנוּ לְךָ:

אל תּוּכֶר לְנוּ עֲוֹנָתָ רַאשָׁנִים. מִזְרָח יָקְדְמוּנוּ רְחִמֵּיךְ. כִּי דָלָנוּ מַאֲדָר:

עָזְרָנוּ בְּשֵׁם ה' . עָשָׂה שְׁמִים וְאֶרְצָ:

בְּרָנוּ רְחֵם תְּזֵרֶר. בְּרָנוּ עֲקָדָה תְּזֵרֶר. בְּרָנוּ תְּמִימֹת תְּזֵרֶר. בְּרָנוּ אַהֲבָה תְּזֵרֶר:

הַשְׁעִיה. הַמְלָךְ יָעַנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ:

בַּיּוֹם קָרָאנוּ זָכוֹר בַּי עַפְרָ אֱנֹחָנוּ:

עָזְרָנוּ אֱלֹהִי יִשְׁעָנוּ עַל דָבָר בְּבוֹד שְׁמָךְ. וְהַצְלָנוּ וּכְפֵר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֵךְ:

שירים כולם יחד:

שָׁוּמֵר יִשְׂרָאֵל. שָׁמֵר שָׁאָרִית יִשְׂרָאֵל. וְאֵל יָאָבֶד יִשְׂרָאֵל. הָאוֹמְרִים בְּכָל יוֹם. שָׁמַע יִשְׂרָאֵל:

שָׁוּמֵר גּוֹי אֶחָד. שָׁמֵר שָׁאָרִית גּוֹי אֶחָד. וְאֵל יָאָבֶד גּוֹי אֶחָד. הָאוֹמְרִים בְּכָל יוֹם. שָׁמַע יִשְׂרָאֵל. ה' אֶלְהֵינוּ. ה' אֶחָד:

שָׁוּמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ. שָׁמֵר שָׁאָרִית גּוֹי קָדוֹשׁ. וְאֵל יָאָבֶד גּוֹי קָדוֹשׁ. הָאוֹמְרִים בְּכָל יוֹם. קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ:

שָׁוּמֵר גּוֹי רְבָא. שָׁמֵר שָׁאָרִית גּוֹי רְבָא. וְאֵל יָאָבֶד גּוֹי רְבָא. הָאוֹמְרִים בְּכָל יוֹם. אָמֵן יְהָא שְׁמֵיה רְבָא:

ואומר החזן:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמָה רְבָא. (אמן) בְּעַלְמָא דִי בְּרָא כְּרוּתֵיה. וַיִּמְלִיךְ מַלְכָותֵיה. וַיַּצְמַח פְּרִקְנִיה. וַיַּכְربֵּב מִשְׁיחִיה. (אמן) בְּחַיָּיכָוּן וּבְיוּמִיכָוּן וּבְחַיָּיכָוּן דָכֵל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַנְלָא וּבְזָמָן קָרִיב וְאָמָרָו אָמֵן. (אמן) יְהָא שְׁמָה רְבָא מִבְּרָד לְעָלָם וּלְעָלָם עַלְמָא יִתְהַרֵּךְ. וַיִּשְׁתַּבְּחֵה. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרֻומֵס. וַיִּתְנַשֵּׁא. וַיִּתְהַדרֵּה. וַיִּתְעַלֵּה. וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵיהַ דְּקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן) לְעַילָּא מִן בְּלָא בְּרִכתָא. שִׁירָתָא. תְּשִׁיבָתָא וְנִחְמָתָא. דָאָמִין בְּעַלְמָא וְאָמָרָו אָמֵן. (אמן)

ונוהגים לתקוע כאן בשופר חוץ מערב ראש השנה ויוה"כ

הענו וחתחו ברכמים מן השמיים. (אמן) תקבל עַמְתָכֶם בְּרַצּוֹן (אמן). ויענה קול עתירתכם (אמן). ויקים בכם מקרא שפתות:

ה' אֱלֹהִי אֲבֹתֵיכֶם יִסְפֶּר בְּכֶם אֶלָּף פָּעִים. וַיִּבְרֶךְ אֲתֵיכֶם כַּאֲשֶׁר דִבֶר לְכֶם. (בעשרות ימי תשובה: ויכתבכם הָאֵל בְּסֶפֶר חַיִם טוֹבִים) וּבָנֵן יְהִי רְצֹוֹן וְנִאמֶר אָמֵן: (אמן)

תתקבל אַלְתָּנָא וּבְעַתָּנָא עִם אַלְתָּהָנוּ וּבְעַתָּהָנוּ דָכֵל בֵּית יִשְׂרָאֵל. קָרְם אֲבוֹנָא רְבָשְׁמִיא וְאַרְעָא וְאָמָרָו אָמֵן: (אמן)

יהא שלמה רבא מן שמי. חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה וגאלה וסליחה וכפירה ורוח והצלחה. לנו ולכל עמו ישראלי ואמרנו אמן. (אמן) עושה שלום במרומיין. הוא ברחמי יעשה שלום עליינו. ועל כל עמו ישראלי ואמרנו אמן. (אמן)

תרגום: תתקבלנה תפלוינו ובקשوتינו עם תפילותיהם ובקשותיהם של כל בית ישראל לפני אבינו שבשמים (ובארץ) ואמרנו אמן יהא שלום רב מן השמים חיים ושבע וישועה ונחמה והצלחה ורפואה וגאלה וסליחה וכפירה ורוח והצלחה לנו ולכל עמו ישראל

כל הקהל אומרם:

שיר המעלות. ממעמקים קראתיך ה':
 אָדָנִי שְׁמַעַה בְּקוֹלִי. תְּהִינָה אָזְנִיךְ קְשֻׁבוֹת. לְקוֹל תְּחִנָמִי:
 אָס עֲנוֹת תִשְׁמַר יְה. אָדָנִי מֵיעַם:
 בַּי עַמְךָ הַסְלִיחָה. לְמַעַן תּוֹרָא:
 קְיוּתִי ה' קְתָהָה נֶפֶשִי. וְלֹדְבָרוֹ הַוְחָלָתִי:
 נֶפֶשִי לְאָדָנִי. מְשֻׁמְרִים לְבָקָר שְׁמָרִים לְבָקָר:
 יְחִיל יִשְׂרָאֵל אֶל ה'. בַּי עַם ה' הַחָסֵד. וְהַבָּה עַמּוֹ פְדוֹת:
 וְהַוָּא יִפְרַה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲנוֹתָיו:

קדיש יהא שלמה (קדיש יתום)
 יתגדר ויתקדש שםיה רבא. (אמן) בעלמא די ברא בריאותה. וימליך מלכותה. ויצמח פרקניה. ויקרב
 משיחיה. (אמן) בחיכון ובזימוכו ובחיי רכל בית ישראל בעגלא ובזמנ קרייב ואמרנו אמן. (אמן) יהא
 שםיה רבא מברך לעולם לעלמי עולם יתברך. וيشתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתתדר. ויתעללה.
 ויתהלהל שםיה וקדשא בריך הוא. (אמן) לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתתא. דאמינו
 בעלמא ואמרנו אמן. (אמן)

יהא שלמה רבא מן שמי. חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה וגאלה וסליחה וכפירה ורוח
 והצלחה. לנו ולכל עמו ישראלי ואמרנו אמן. (אמן) עושה שלום במרומיין. הוא ברחמי יעשה שלום עליינו. ועל כל עמו ישראלי ואמרנו אמן. (אמן)

תקובל תפילתנו ברצונו מן השמים